

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9



AITANA, PRETESA

La Pilota d'Or, que té el Chelsea al darrere, admet que "surten coses", recorda que li queda un any de contracte fins al 2025 i diu que, de moment, es queda en el Barça



EFE / ENRIC FONTCUBERTA

FUTBOL SALA

Final de lliga ben cruel

El Barça, campió les dues últimes temporades, perd a Cartagena (2-1) en la pròrroga el segon partit de les semifinals, cau eliminat en la lliga i es queda sense plaça per a la Champions

BARÇA



Romeu repassa el seu mal curs

El d'Ulldecona admet que hi ha donat "massa voltes al cap"



CICLISME I VOLTA A CATALUNYA FEMENINA

Manresa, epicentre del ciclisme mundial

L'evolució de la reVolta arrenca amb figures internacionals liderades per Marianne Vos

BÀSQUET

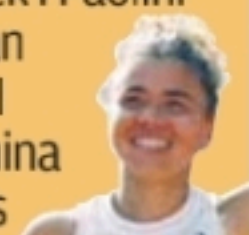
Ricky Rubio (Barça) renuncia a la selecció espanyola per al preolímpic

ATLETISME

Catorze catalans competeixen a partir d'avui en l'europeu de Roma

TENNIS

Swiatek i Paolini jugaran la final femenina a París





Un sacrifici inspirador

LÍDER • Aitana Bonmatí anima les nenes a jugar a futbol com a cara visible d'un torneig impulsat per Bimbo, patrocinador oficial del Barça **LESIÓ** • La Pilota d'Or confirma que ja no jugarà aquest curs, però confia a arribar als Jocs

Clara Roderigas
SANT JOAN DESPI

Què passaria si Aitana Bonmatí hagués deixat el futbol quan tenia 16 anys? Ningú l'hauria vist marcant gols al Camp Nou, a Montjuïc, ni al Johan. El 0-4 en la final de la Champions contra el Chelsea no l'hauria tingut com a goleadora ni MVP. La de Bilbao contra el Lió, tampoc. Res de Pilota d'Or ni de The Best ni de cap altre reconeixement. Afortunadament per a tots els culers i amants del futbol, la de Ribes no es va rendir quan havia de fer sacrificis per anar-se a entrenar a la ciutat esportiva Joan Gamper. El seu i el dels seus pares. "Vaig pensar a deixar-ho. No tenia referents i no veia clar el futur. No sabia si em guanyaria la vida. Us imagineu tot el que m'hauria perdut? Hem de fer alguna cosa que generi inversió i aposta pel futbol femení de base. Mereixem un món millor. Canviar-ho és a les nostres mans." Aquest va ser el discurs inicial de la migcampista blaugrana en la presentació de la supercopa Bimbo 3de11, una competició que es disputarà el 29 de juny al Johan Cruyff i que pretén impulsar la pràctica del futbol i de l'esport entre les nenes. I és que un 70% deixen de jugar als 16 anys per manca d'oportunitats. Per sort, les coses han evolucionat, però encara queda molta feina per fer perquè hi hagi més Aitanes. "Queda camí per recórrer, però és important el que estem fent. És difícil, sobretot sent dona. M'agradaria que n'hi hagués més,



Aitana Bonmatí és la cara visible de la supercopa Bimbo 3de11 que es disputarà el 29 de juny ■ EFE

però podem lluitar per canviar-ho. Tenim aquesta mentalitat. Volem deixar un futur millor", va assegurar la 14.

Referent

Aitana va decidir seguir, gràcies també al suport dels seus pares, a qui sempre dedica paraules d'admiració i agraïment, i ara és una referent. És líder del millor Barça de la història, que acaba de guanyar un pòquer. "És increïble el que hem aconseguit i el que vam fer a Bilbao. És bonic i molt gran. Vam guanyar la

Champions contra el Lió, a qui no havíem derrotat mai. Amés, cal afegir el que va significar tenir tot el barcelonisme allà. Em sento orgullosa de formar part d'aquesta generació. Juguem perquè ens agrada, però m'omple veure que fem feliç la gent", va explicar una Aitana molt còmoda al costat d'una altra Aitana, jugadora de les inferiors de l'Europa i que s'emmiralla en la Pilota d'Or. "Som un referent gran a club. Som un equip gran i moltes jugadores ens tenen a prop i po-

den veure que estem movent-ho tot. No només parlo de resultats, és un tema social. Fa sis anys no m'hauria imaginat jugar en un estadi ple a quilòmetres de casa. Al Mini venien els meus pares i quatre persones més", va afirmar Aitana.

La migcampista blaugrana s'ha vist obligada a parar després d'un curs molt exigent i carregat. Una lesió a l'adductor de la cama dreta la va fer tornar abans a Barcelona i li va impedir jugar els dos partits classificatoris per a l'Euro-

copa amb la selecció espanyola. El curs 2023/24 ha acabat per a ella. "No és una lesió greu. Amb el Barça ja m'heu vist prou [riu]. Estaré bé físicament per als Jocs Olímpics, però no depèn de mi perquè cal fer una convocatòria. M'agradaria ser-hi, és evident, i també aconseguir una medalla", va comentar una Aitana que aquests dies ha estat protagonista perquè el Chelsea estaria pensant en ella per fitxar-la. "Si menjaré Bimbo a Barcelona? [Riu] De moment, aquí. Tinc un any de con-

Les frases

"Abans no hi havia nenes jugant i no agradava que poguessin ser igual o millors que els nens. És un tema de societat"

"Sembla molt bonic, però hi ha molt sacrifici. El que estic vivint és únic i compensa. Quan ho deixi, ho trobaré a faltar"

"Trobarem molt a faltar la Mariona. Li desitjo el millor allà on vagi. S'ho mereix"

Aitana Bonmatí
JUGADORA DEL BARÇA

tracte. Surten coses, però m'agradaria centrar-me en avui i no parlar de temes que sé que us agraden. Avui no toca", va dir. Qui sí que farà les maletes cap a Anglaterra és Mariona Caldentey. Aitana la trobarà a faltar. "Totes les decisions són respectables. Cadascuna agafa el seu camí. Jo, personalment, i crec que totes, la trobaré molt a faltar. Porta molts anys a la casa i entén el futbol com poques. La gent d'aquí ho sap. La superioritat que genera, com ens ajuda a les migcampistes, etc. Me la continuaré trobant en la selecció, si tot va bé, però la trobaré a faltar. Com a companya, li desitjo el millor. És el que es mereix." Aitana, de moment, continuarà a Barcelona. ■

Alèxia Putellas rep un bany de masses a casa seva

L'altra gran protagonista de la final de Bilbao, Alèxia Putellas, també va ser protagonista en la jornada d'ahir. La capitana va visitar l'ajuntament de la seva ciutat natal, Mollet del Vallès, per firmar un conveni amb la seva fundació, Eleven. La blaugrana va ser aclamada per tota la gent

que es va acostar al consistori i va fer un petit partit amb diversos nens i nenes. Abans, Alèxia també es va posar davant d'un micròfon per atendre els mitjans i va valorar la marxa de Mariona Caldentey. "Ella ja sap que respecto la seva decisió i li desitjo el millor. Hem estat deu anys jugant juntes. Allà on vagi, la se-

guirem, excepte quan s'enfronti a nosaltres [somriu]. Espero que sigui feliç. S'ho mereix. Sabem la futbolista que és, però cada temporada hi ha baixes. És honest que digui que s'ha complert un cicle per a ella. Només se li poden donar les gràcies. Ha estat un orgull i un plaer jugar amb ella", va afirmar Alèxia, que

també va aprofitar per reclamar que les competicions espanyoles creixin per evitar més fuga de talent. "Les coses han de continuar millorant en tots els aspectes. Hi ha marge de millora. Han aparegut fa relativament poc", va explicar la capitana, altaveu de la generació actual.

Cap de setmana de comiats

Dies d'emocions fortes per a tres membres del Barça que marxen a final de curs. Aquesta tarda, a les 17.30 h, Mariona viurà l'acte de comiat com a jugadora blaugrana després de deu temporades. La balear, que dimecres va anunciar que no renovaria, podrà explicar-se a la sala de premsa de la

ciutat esportiva. Menys de 24 hores després serà el torn de Sandra Paños. La portera s'acomiarà també del Barça al mateix lloc (12.30 h). Per rematar-ho, diumenge (20.30 h) l'equip jugarà l'últim partit a casa. L'afició podrà dirigir una última ovació a totes dues i a Jonatan Giráldez.

Barça. El d'Uldecona, en un exercici de sinceritat, explica l'angoixa viscuda personalment aquest curs

Romeu verbalitza el seu patiment

Oriol Tortajada
BARCELONA

Si hi ha un futbolista del Barça que aquesta passada temporada ha patit moltíssim anímicament, aquest no és cap altre que Oriol Romeu. La situació l'ha superat tant en el pla humà com en el futbolístic. L'espiral de crítiques al qual s'ha vist sotmès, la manifesta pèrdua de confiança per part Xavi, les constants molèsties al genoll i diversos errors flagrants que l'han fet aparèixer en més d'una foto han estat un còctel d'emocions difícil de gestionar. Oriol Romeu va arribar l'estiu passat amb la complicada missió de substituir Sergio Busquets i el repte l'ha devorat. Xavi li va donar minuts al principi, però el seu rol en l'equip ha acabat sent residual i la imatge més habitual ha estat veure'l a la banqueta. Fins i tot ha hagut d'assumir que un central reubicat al pivot com Christensen, actuant fora de la seva posició natural, li hagi acabat traient el lloc. Tot plegat ha estat

diffícil d'assumir, com ell mateix admet: "Pel que fa a l'aspecte físic, no he estat com m'hauria agradat, i en l'aspecte mental, tampoc, perquè no he reaccionat com esperava individualment. També m'he sobrepassat una mica en el fet de donar massa voltes a les coses." Ho ha explicat en les darreres hores el futbolista d'Uldecona, en una entrevista concedida al programa *L'Eclipsi* de la plataforma 3Cat, conduït per Roger Escapa.

Oriol Romeu diu que és una persona que s'exigeix molt a si mateix, i això també podria haver afectat negativament el seu rendiment. En certs moments de la temporada ha arribat a pensar que no valia. El d'Uldecona va tocar fons en el partit contra el Royal Anvers jugat a Bèlgica, en l'últim partit de la fase de grups de la Champions. Aquell dia el Barça va perdre i va fer un partit calamitosos contra un rival que mai abans havia guanyat un partit de Champions, i Oriol Romeu va sortir escaldat d'allò des-

prés de cometre dos errors gravíssims que van costar dos gols en contra: "Ho he pensat enguany i en altres ocasions, va a èpoques, que no serveixo per a això..." "Quan m'ha tocat estar a la banqueta, intentava situar-me dins el partit mentalment per quan Xavi em digués d'entrar. Un cop al camp, l'adrenalina és més alta i si perdia un partit no podia dormir."

Oriol Romeu venia de fer un any magnífic amb Michel al Girona, però la trucada del Barça el va obligar a fugir de la seva zona de confort: "El Barça et ve a l'estiu amb una oferta sobre la taula i et diuen que seràs molt important... Després tot surt d'una manera o una altra." "Valoro molt el que ha fet Busquets, però no vaig venir amb la intenció de suplir-lo, m'exigia jo més a mi mateix del que deien", ha explicat. Romeu ha participat en 38 partits, però en molts ha jugat els minuts finals. Només ha estat titular en 17 partits i ha jugat 1.435 minuts. ■



Oriol Romeu ha viscut un any molt difícil ■ EFE

Pura sinceritat

“No he reaccionat com esperava individualment i m'he sobrepassat una mica en el fet de donar massa voltes a les coses”

“Ho he pensat enguany i en altres ocasions, va a èpoques, que no serveixo per a això”

Oriol Romeu
FUTBOLISTA DEL BARÇA

BREUS

1a DIVISIÓ

Luis Carrión, el favorit per substituir García Pimienta. Fa alguns dies es va fer oficial que el català García Pimienta entrenaria el Sevilla la pròxima temporada i ara sona amb força el nom de Luis Carrión com a substitut seu al Las Palmas. Carrión és l'actual tècnic de l'Oviedo, equip immers ara mateix en la lluita per pujar a primera. L'Oviedo rebrà demà l'Eibar en el primer partit del play-off d'ascens (18.30 h). ■

2a DIVISIÓ

Abelardo, el nou entrenador del Cartagena. El Pitu Abelardo canvia els platós de televisió per la banqueta de Cartagena. El tècnic asturià dirigirà la pròxima temporada el Cartagena, en el cinquè curs consecutiu del conjunt blanc-i-negre a la categoria de plata. Abelardo agafa el relleu de Julián Caleiro, que va arribar amb la temporada ja iniciada i ha assolit l'objectiu de la permanència. Abelardo signa per una temporada. Juan Antonio Morga, que ja el va acompanyar en les aventures a Gijón i Vi-tòria, serà de nou el seu adjunt. ■

Aposta ferma de les penyes barcelonistes pel futbol inclusiu

Organitzen un torneig de futbol 7 a la PB Montgrí i Comarca i una sessió d'entrenament a la PB Vallirana

L'impuls del futbol inclusiu s'ha consolidat com una de les grans apostes del moviment de penyes barcelonistes, especialment en els darrers anys. Recentment, dues penyes ho han posat de manifest amb sengles iniciatives que han demostrat els valors de respecte, igualtat i no discriminació que defensen les entitats barcelonistes.

La primera és la Penya Barcelonista Montgrí i Co-

marca (Federació Empordà i Catalunya Nord), que en el marc del seu cinquantè aniversari va organitzar el seu I Torneig de Futbol 7 Inclusiu. La competició es va desenvolupar en tres categories diferents i hi van participar sis equips: FC Barcelona Genuine, Girona Genuine, Abadessenc Pro, CE Mont-Ras, Junts i Endavant de Banyoles, i Baix Empordà Specials. L'esce-nari va ser el Camp Muni-ci-

pal d'Esports de Torroella de Montgrí, on van ser presents l'alcalde de Torroella de Montgrí, Jordi Colomé; el regidor d'Esports, Genís Pigem; la regidora de Comerç, Turisme i Fires, Dúnia Oliveras, i representants de la Federació Catalana de Futbol, encapçalats pel delegat a Girona, Jordi Bonet.

L'altra entitat compromesa va ser la Penya Blaugrana de Vallirana (Federa-

ció Baix Llobregat), que va organitzar la seva 1a Jornada de Futbol Inclusiu al camp de futbol municipal de la seva localitat. En aquest cas, es va tractar d'una sessió d'entrenament amb nens i nenes, joves i adolescents de l'Associació Asdiva de Vallirana, que treballa per a persones amb diversitat funcional. En la jornada hi van participar entrenadors, monitors i voluntaris que



Barça Genuine i Abadessenc Pro, a Torroella ■ PB MONTGRÍ

van acompanyar els jugadors en tot moment. També van col·laborar en aquesta iniciativa el Club de Rugby Cervelló i l'Ajuntament de Vallirana, diversos regidors del qual van ser presents al camp. A més, es va fer un sorteig solidari que va recaptar prop de 300 euros per a l'associació Asdiva.

En els últims mesos, altres entitats com la PB Sant Cugat (Federació Vallès) o la PB Cervelló (Federació Baix Llobregat) també han organitzat la primera edició dels seus respectius tornejos de futbol inclusiu, amb un gran èxit de participació. Es reforça, doncs, l'aposta de les penyes per aquesta pràctica.



CONFEDERACIÓ
MUNDIAL DE PENYES
DEL FC BARCELONA

Espanyol. El central blanc-i-blau veu l'equip "optimista" i amb molta "confiança" per superar aquest 'play-off' d'ascens a primera

Cabrera creu en l'ascens

Marta Escubós
BARCELONA

L'Espanyol afronta aquest diumenge (21 h) a El Molinón l'anada de les semifinals del 'play-off' d'ascens contra l'Sporting de Gijón, un rival que els blanc-i-blaus encara no han pogut guanyar aquesta temporada. Tot i això, Leandro Cabrera assegura que l'equip és "optimista" i que hi ha prou motius per creure en l'ascens a primera divisió. "Venim d'una ratxa molt bona i de molts partits sense perdre. Ser un equip sòlid i fiable en defensa fa que al 'play-off' se t'obrin les possibilitats", va explicar ahir el central blanc-i-blau en roda de premsa. L'uruguaià també va remarcar: "Per sort, aquest equip té molts jugadors que han jugat a la categoria i que han pujat directament o al 'play-off'." I hi va afegir: "El 'play-off' no és un càstig, el càstig és no pujar o quedar-se fora. Ho veiem com una oportunitat per pujar."

La primera pedra que l'Espanyol es trobarà pel camí és l'Sporting de Gijón, un conjunt que es va classificar per a la promoció en la darrera jornada de lliga. Els de Miguel Ángel Ramírez van aconseguir una valuosa victòria al feu de l'Eldenc, aprofitant d'aquesta manera l'ensopegada del Racing de Santander, que els va posar en safata la cinquena posició.



Cabrera ■ RCD ESPANYOL

"Ens trobarem un equip molt fort, amb molta confiança i que no sortirà a guardar-se res, però sabem com contrarestar-los", va dir Cabrera, que també va valorar de manera molt positiva el fet que Martin Braithwaite sigui a l'equip en aquest tram decisiu de curs. "Martin ha estat molt important tota la temporada, és la nostra referència en atac. Destaca a tots els nivells i és un problema per als rivals. Se l'ha d'ajudar amb una bona defensa i donar-li les ocasions que necessita. Si l'equip l'acompanya, tots en sortim beneficiats."

Diumenge s'espera un Molinón ple a vessar. Si no hi ha cap sorpresa, l'afició omplirà les 30.000 localitats. En la lliga regular, l'estadi ja va ser una olla de pressió. En el mateix escenari, l'Espanyol intentarà aconseguir un bon resultat. ■

Atletisme. Paul McGrath, Cristina Montesinos i Raquel González són els catalans més ben situats en el rànquing previ a l'uropeu que comença avui a Roma

La marxa marca el pas

Xavier Agustí
BARCELONA

Jove i preparat de sobres. El gavanenc Paul McGrath (Cornellà Atlètic) només té 22 anys i tot just debutarà en un europeu absolut, però la seva progressió i els resultats previs ja el situen com una de les més fermes esperances per aconseguir una medalla del contingent de 14 atletes catalans que des d'avui fins dimecres competiran a Roma. De fet, McGrath, amb l'espectacular 1h17:55 amb què va assolir el títol estatal de 20 km marxa a Saragossa al mes de febrer, encapçala el rànquing de l'any entre els participants a la capital italiana. El deixeble d'Alejandro Aragonés ha exhibit un bon moment de forma i en el mundial per equips, a l'abril a Antalya, va signar el segon lloc, només superat pel suec Perseus Karlström, que també serà a Roma i es perfila com un dels seus principals rivals, més enllà dels altres components de l'equip espanyol, Diego García i Alberto Amezcua. McGrath ja va ser campió europeu sub 20 en 10.000 m marxa (2021) i sub 23 en 20 km (2023), i per tant, demà (18 h, per TdP) tindrà l'oportunitat de sumar la triple corona continental.

Per posicions en el rànquing, els altres catalans amb possibilitats serioses de lluitar per les places d'honor són també dues marxadores de 20 km, la terrassenca Cristina Montesinos (tercera amb



McGrath competirà dissabte en els 20 km marxa ■ RFEA

Jaël Bestué, en 200 i 4x100 m

Quarta en el relleu de 4x100 m en l'uropeu de Múnic el 2022, la santcugatenc Jaël-Sakura Bestué, que també figura inscrita en els 200 m, serà un altre dels valors segurs a Roma. Completen la delegació catalana Guillem Crespi (100 i

4x100 m), Bernat Canet (4x100 m), Ilias Fífa —que ja va ser or en 5.000 m a Amsterdam el 2016— i Abdessamad Oukhelfen (10.000 m), Ibrahim Chakir i Txell Soler (mitja maratón), Berta Segura (400 i 4x400 m) i Laura Bou (4x400 m).

1h28:43) i la mataronina Raquel González (sisena amb 1h29:07). Totes dues ja han brillat en campionats anteriors, tot i que ho van fer en els 35 km, que

no formen part del programa de Roma. Montesinos es va classificar en cinquè lloc en el mundial de Budapest del 2023, i González ja va signar una plata en

l'uropeu anterior, disputat a Múnic el 2022. Les dues marxadores catalanes entraran en acció avui mateix (18.35 h) en la jornada inaugural. El circuit de marxa, al qual es faran 19 voltes, fa un quilòmetre de llargada i està situat al voltant del Stadio dei Marmi, annex a l'estadi Olímpic. La prova finalitzarà a l'interior de l'estadi, un fet que no es produïa des del 2006.

Els capitans

Entre els components de la selecció espanyola amb més experiència en l'alta competició i que de ben segur seran a prop dels llocs de privilegi, s'ha de comptar amb el palamosí Adel Mechaal (33 internacionalitats), que un altre cop aposta per doblar prova (1.500 i 5.000 m), i la banyolina Esther Guerrero (1.500 m). Guerrero, amb 26 internacionalitats, serà la primera de la delegació catalana a entrar en escena, aquest matí (11.45 h) en les eliminatòries de 1.500 m. Després de perdre's l'uropeu de Múnic per lesió, la migfondista del New Balance està especialment motivada per estar al més amunt possible en la final programada per a diumenge (22.36 h). Mechaal, que ja va ser subcampió de 5.000 m a Amsterdam el 2016, afrontarà la final directa d'aquesta distància demà (22.28 h), i dilluns (11.20 h) lluitarà per un lloc en la final de 1.500 m, que es disputarà dimecres (22.26 h) en la jornada de cloenda. ■

BREUS

EUROCOPA 2024

Grealish i Maguire, sense Eurocopa. Soroll a Anglaterra amb la llista oficial de Gareth Southgate per a l'Eurocopa d'Alemanya. Davant les filtracions, el seleccionador va decidir ahir avançar la llista. Jack Grealish (City), Harry Maguire (United), Maddison (Tottenham), Branthwaite (Everton), Trafford (Burnley), Curtis Jones i Jarell Qansah (Liverpool) n'han quedat fora. ■

PILOTA D'OR

Vinicius i Bellingham marquen el 28-0 en l'agenda. Ja hi ha data oficial per a l'entrega de la Pilota d'Or. Serà el dia 28 d'octubre al Théâtre du Châtelet de París. El dia 4 de setembre s'anunciaran els candidats, però ara com ara a ningú no se li escapa que Vinicius i Bellingham estan situats entre els grans favorits després d'haver guanyat la Champions. ■

Bàsquet. ACB. El Madrid comunica a la Penya que pagarà la clàusula de rescissió de 500.000 euros del base verd-i-negre per fitxar-lo

Parella Feliz-Campazzo

Xavi Ballesteros
BADALONA

Andrés Feliz marxa al Madrid. El base dominicà (1997) serà el recanvi de Sergio Rodríguez, i els blancs no fitxaran Lorenzo Brown com es comentava. El Madrid va comunicar ahir al Joventut que executarien la clàusula de

sortida del base de la Penya (500.000 euros) i d'aquesta manera formaria parella amb Facu Campazzo. Feliz ha estat escollit aquest curs en el cinc ideal de l'ACB amb 15 punts, 4,3 rebots, 4,3 assistències i 16,9 de valoració de mitjana, i tot i que havia sonat per al Barça, els blaugrana no el volien.

Aquesta patacada, que va avançar *Encestando*, obligarà a reformular l'equip.

El Baxi vol Magro?

D'altra banda, Jordi Valle subratlla que el Manresa està parlant amb l'italià Alessandro Magro (Brescia), millor tècnic del 2022. Peñarroya i Ocampo, alternatives. ■



Feliz, cap a Madrid ■ D. GRAU

Futbol sala. Els blaugrana cauen en la pròrroga contra el Jimbee i es queden sense lliga i sense bitllet de Champions

El Barça, eliminat

2 Cartagena (2)

1 Barça (0)

JIMBEE CARTAGENA COSTA CALIDA: Chemi; Tomaz, Lucão, Bebe, Pablo Ramírez -cinc inicial-; Mínguez, Motta, Dario, Walinho, Chispi, Saura, Berthod, Mellado i Jesús.

BARÇA: Didac; Tapias, Erick, Matheus, Pito -cinc inicial-; Puigvert, Nicolás, Antonio, Cateia, Miquel Feixas, Adello, Touré i Kokoro.

GOLS: 1-0 (20') Lucão, 1-1 (23') Touré, 2-1 (41') Tomaz.



Chemi i Pito pugen per la pilota en una acció discutida ■ FCB

X. Agustí

BARCELONA / CARTAGENA

El Barça va persistir fins a l'extenuació, però la pròrroga a la pista del Jimbee Cartagena va dictar sentència. L'equip blaugrana cedia el segon punt de la sèrie de semifinals de lliga i quedava automàticament apartat de la final. Sense títol de lliga i sense bitllet per a la Champions del curs vinent. Final cruel per a l'etapa de Jesús Velasco a la banqueta blaugrana. A les cinc baixes ja conegudes, s'hi va afegir a última hora la d'André Coelho, que es va quedar a casa per unes molèsties a les costelles. Un contratemps més per a un grup de jugadors que ha sobreviscut durant bona part de la temporada fins que l'equip no ha donat per a més. Com en el

primer partit de la sèrie, i com molts altres, al conjunt blaugrana el va penalitzar la falta d'efectivitat i va pagar molt cares algunes errades defensives.

La pressió avançada del Jimbee i els serveis de cantonada van crear alguns problemes a la rereguarda del Barça en el tram inicial del partit. L'equip blaugrana es va anar engreixant i de mica en mica va començar a amenaçar la porteria rival. Les oportunitats culers es van anar succeint, però les intervencions de Chemi van ser providencials. Més enllà de les aturades, el porter del Cartagena va ser determinant. Una llarga centrada seva va ser l'origen del primer gol del partit. Lucão va guanyar l'esquena a Pito i va aprofitar la sortida en fals de Didac per marcar de cap

quan només restaven 19 segons per al descans.

El premi a la insistència blaugrana va arribar a l'inici de la segona meitat. Touré, un dels jugadors més en forma en els *play-offs*, va aprofitar una assistència de Didac per superar el porter rival amb un xut creuat i col·locat al segon pal (23'). Després del gol, el Barça es va prendre un descans i el Cartagena va fer un pas endavant. Tot i les cinc faltes acumulades, l'equip de Velasco va sobreviure fins a la pròrroga. En el temps addicional, el Jimbee va sortir a totes i Tomaz (41'), entrant tot sol des del segon pal, va obrir la porta de la final per als locals. L'equip blaugrana, exhaust, ho va intentar fins a l'últim moment amb el porter jugador, però no va trobar recompensa. ■

Tennis. Roland Garros. La màquina polonesa venç Gauff i la italiana allarga el somni superant Andreeva

Swiatek i Paolini es disputaran el títol

Joan Martí

BARCELONA / PARÍS

La polonesa Iga Swiatek (1) segueix intratable a Roland Garros i s'ha plantat a la seva tercera final consecutiva, en la qual demà buscarà el seu quart títol (2020, 2022, 2023). La número 1 del tennis mundial es va exhibir contra la nord-americana Coco Gauff (3) per 6-2 i 6-4 en 1h37 en la repetició de la fila del 2022. La velocitat i precisió de la bola de la polonesa, molt agressiva en les restades, han impedit de nou a la nord-americana desplegar tot el seu potencial. No obstant això, Gauff va perseverar i es va avançar amb un amenaçador 1-3 i *break* amunt. La resposta de Swiatek va ser furibunda i va tancar el partit en la quarta pilota. Amb 20 triomfs seguits a París, on no perd des dels quarts de final del 2021 contra la grega Maria Sakari, la polonesa és la gran favorita.

Benvinguda, Paolini

La seva rival en la final serà la italiana Jasmine Paolini (12a cap de sèrie i 15a de la WTA), que va derrotar la jove russa de 17 anys entrenada per Conchita Martínez Mirra Andreeva -38a de la WTA- per 6-3 i 6-1 en 1h13. La victòria va ser un exercici de superioritat i veterania davant d'una rival que farà parlar, però que no va poder contrarestar l'estat de gràcia de la transalpina, que mai abans havia guanyat dos partits seguits a Roland Garros i que fa el torneig de la seva vida. Molt ràpida de cames i de ment i amb cops virulents molt profunds, Paolini no va perdre mai



Swiatek i Paolini ■ EFE / EPA / C. BLUMBERG / MOHAMMED BADRA

el servei. Andreeva, que en els quarts havia eliminat la bielorussa Aryna Sabalenka (2) -la gran sorpresa fins ara del torneig-, va afrontar el duel amb nervis i amb la pressió afegida d'haver derrotat Paolini a Madrid.

Granollers-Zeballos

El croat Mate Pavić i el tennista d'El Salvador Marcelo Arévalo (9) es van desfer dels germans Tsitsipas per 7-5 i 6-4 en els quarts del quadre de dobles i seran avui els rivals de Marcel Granollers i Horacio Zeballos, els primers favorits. ■

Bàsquet. ACB. Ricky, que tindrà el seu segon fill, comunica a Scariolo que no anirà al preolímpic i queda fora dels 22 jugadors de la convocatòria

Pare abans que jugador

Xavi Ballesteros

BARCELONA

Ricky Rubio no jugarà el pròxim preolímpic que es disputarà a València contra el Líban i Angola els dies 2 i 3 de juliol, la fase prèvia perquè Espanya intenti obtenir el bitllet per jugar els pròxims Jocs Olímpics de París d'aquest juliol. Un dels motius que té Ricky per renunciar-hi és que serà pare per segon cop aviat, i el fet de jugar el preolímpic l'obligava a estar convocat ja dilluns vinent a Màlaga i, si es classifiqués Espanya per als Jocs Olímpics, continuaria amb la selecció fins a finals dels Jocs, l'11 d'agost.



Ricky descansarà ■ FEB

A més, Ricky ja va anunciar després de quedar eliminat amb el Barça que necessitava un parell de

setmanes per pensar sobre el seu futur. També ha quedat fora el seu amic íntim l'exblaugrana Víctor Claver. Els catalans de la llista de 22 de la qual sortiran els dotze escollits són Parra (Barça), Rudy (Madrid), Salvó (Gran Canària) i Yankuba Sima (Unicaja). Del Barça, també hi ha Abrines, Willy Hernangómez i Brizuela. Completen la llista Abalde, Aldama, Lorenzo Brown, Alberto Díaz, Sergio García, Usman Garuba, Fran Guerra, Juancho Hernangómez, Llull, López-Arostegui, Juan Núñez, Pradilla, Puerto, Vicedo i Yusta. A l'*staff* també hi ha el català Albert Oliver. ■



CONVOCATÒRIA D'ELECCIONS A LA PRESIDÈNCIA I JUNTA

DIRECTIVA DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE VELA

Per acord d'Assemblea general extraordinària de 06 de juny, es convoquen eleccions als Estaments i a la Junta Directiva de la Federació Catalana de Vela els dies 1 de juliol i 10 de juliol de 2024, respectivament. El procés electoral es regirà pel Reglament i calendari electorals aprovats en Assemblea, així com els Estatuts i normativa legal aplicable.

La documentació es troba al web de la Federació Catalana de Vela www.vela.cat i a les dependències de la Federació Catalana de Vela, on es pot consultar amb cita prèvia.

Barcelona, 06 de juny de 2024

BREUS

FÓRMULA 1

GP del Canadà: cauen els Red Bull?

La fórmula 1 torna a Amèrica amb la disputa del GP del Canadà al Circuit Gilles-Villeneuve de Montreal. Després de la victòria de Charles Leclerc (Ferrari), l'equip Red Bull continua líder en tots dos campionats, però el domini sembla que s'ha acabat. Les actualitzacions de McLaren i Ferrari han igualat les forces, amb els tres últims guanyadors sent pilots i equips diferents. Així i tot, l'avantatge en el campionat de pilots entre Verstappen i el monnegasc és de 31 punts, mentre que Red Bull té 24 punts respecte a Ferrari. ■

HOQUEI PATINS

El Noia vol fer història avui a Riazor.

El Noia Freixenet, que va fer els deures a casa i va guanyar els dos primers partits, té avui la primera pilota de partit per plantar-se a la final a la pista del Deportivo Liceo (20.30 h) en la semifinal de l'OK Lliga, que es disputa al millor de cinc partits. Un triomf sadurninenc tancaria la sèrie i situaria l'equip de Pere Varias en la final 21 anys després. En el curs 2022/23, també amb play-off, el Noia va disputar la final contra el Barça, que va ser campió per 3-0. L'equip blaugrana, precisament, rep avui el Reus (20.30 h) en el tercer partit de la sèrie, que torna al Palau amb empat (1-1). Els quarts partits, si el Noia venç no caldran, es jugaran diumenge. ■

HANDBOL

Jordi Deumal, reforç per al Granollers.

L'extrem esquerre Jordi Deumal, de 30 anys, reforçarà les files del Fraikin Granollers les dues pròximes temporades. Format a l'Handbol Palautordera, Deumal ha jugat al Barça B i des del 2017 ha competit en la lliga francesa, les quatre últimes temporades en el Saran Loiret Handball. Amb aquesta incorporació, Antonio Rama disposarà d'un extrem talentós i amb molta efectivitat. ■

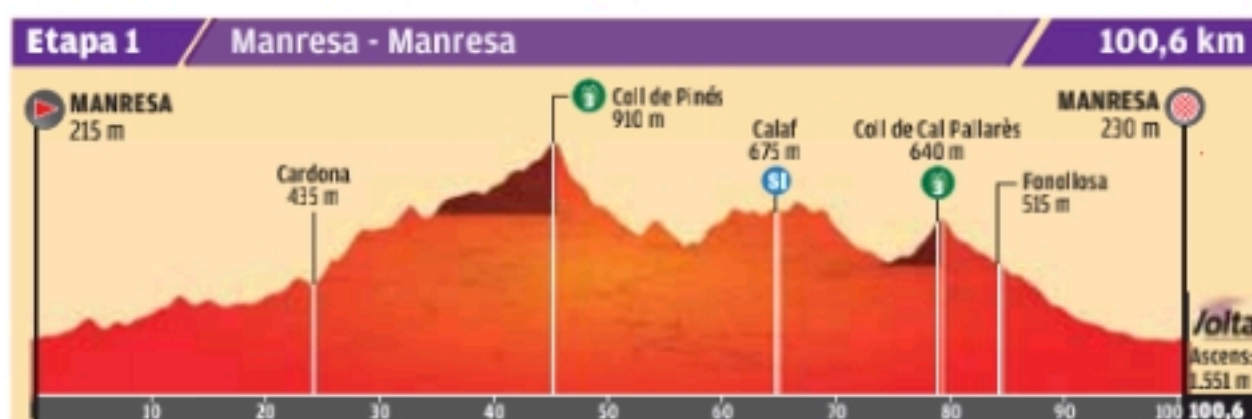
Ciclisme. S'estrena avui a Manresa, té tres etapes i set dels vint equips són de la màxima categoria UCI World Tour. És l'evolució de les quatre edicions de la reVolta, la cursa d'un dia

La Volta a Catalunya femenina es normalitza

Joan Martí
MANRESA

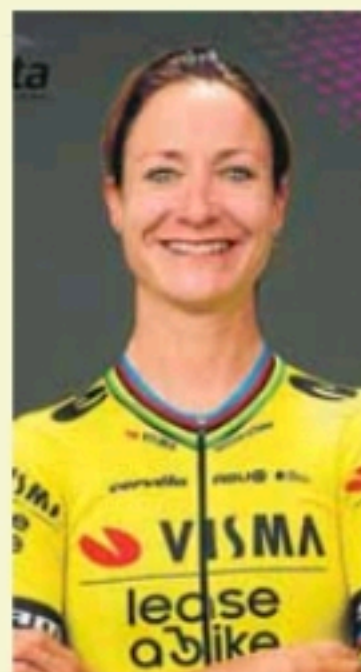
Amb la ultrafigura neerlandesa Marianne Vos (Team Visma-Lease a Bike) al capdavant, una dona que ho ha guanyat tot i que serà un dels grans reclams, i catorze ciclistes catalanes, la I edició de la Volta a Catalunya Femenina fa un pas endavant en la normalització del ciclisme femení al país a partir de les quatre edicions d'una solta etapa que es van disputar de la reVolta els anys 2018 a Barcelona i 2021, 2022 i 2023 a Sant Cugat. Amb sortida avui a Manresa i arribada diumenge a Barcelona, en tres etapes, la Volta aplegarà el millor ciclisme femení a escala internacional.

Vint equips, set de la màxima categoria UCI Women's World Tour i cinc d'UCI Women's Continental Teams –la segona categoria–, conformen un pilot de primer nivell de més de 130 ciclistes. La cursa ha ascendit a la categoria UCI 2.1. En el gran grup també hi hauran dos equips catalans, la selecció catalana que impulsa la Federació Catalana de Ciclisme i el Massi Baix Ter Women's Team, en què hi serà la campiona de Catalunya Paula Blasi, una ciclista de 21 anys que ha fet eclosió amb força provinent d'altres disciplines. La resta d'integrants de l'equip són: Laia Bosch, Ingrid Ruiz, Mireia Trias i Marta Romanc. Les integrants de la selecció catalana, per la seva banda, són Maria Banlles, Iris Gómez, Helena Moragas, Laura Martí, Andrea Soldevilla, Estefanía Jiménez i Emma Ortiz. Una altra de les grans bases catalanes és la ciclista de Llorenç del Penedès Mireia Benito (AG Insurance), que va signar una brillant segona posició en la reVolta del 2022. També correrà la ciclista de Folgueroles Ariana Gilabert (Eneicat-CM Team).



Marianne Vos, un luxe

La neerlandesa Marianne Vos, triple campiona mundial i campiona olímpica, és una de les grans estrelles del pilot femení internacional. De fet, és considerada per molts la millor ciclista de la història i té en el seu palmarès més de 250 victòries professionals. La veterana ciclista del Team Visma-Lease a Bike, de 37 anys, continua sent una de les ciclistes més resolutives del pilot internacional i serà una de les grans atraccions a les carreteres catalanes. Aquest mateix 2024, la neerlandesa suma cinc victòries en escenaris de primer nivell, havent guanyat dues etapes de la Vuelta femenina i tres clàssiques de gran prestigi com l'Amstel Gold Race Ladies, l'Omloop Het Nieuwsblad i A Través de Flandes. En el seu palmarès en carretera



hi destaquen tres títols de campiona mundial (2006, 2012 i 2013), el títol olímpic de Londres 2012, cinc victòries de la Fletxa Valona i 38 victòries d'etapa entre el Giro d'Itàlia (32), el Tour de França (2) i la Vuelta a Espanya (4). També ha sumat títols mundials en ciclocròs i pista.

Entre les favorites, a banda de Vos, destaca la neerlandesa i companya seva en el Team Visma-Lease a Bike Riejanne Markus, segona en la Vuelta a Espanya. Davant seu hi tindran altres equips com el francès FDJ-Suez, que alinejarà tot el seu potencial amb la carismàtica Cecilie Uttrup-Ludwig, una escaladora de referència, com la vencedora d'etapa a la Vuelta femenina Évita Muzic i l'australiana Grace Brown, guanyadora de la Lieja-Bastogne-Lieja. També caldrà tenir en compte l'AG Insurance-Soudal Team, liderat per la sud-africana Ashleigh Moolman-Pasio, a qui acompanyarà Mireia Benito i l'escaladora australiana Sarah Gigante, vencedora enguany del Tour Down Under. Hi haurà, per tant, vencedores d'etapa al Tour de França com Marianne Vos, Cecilie Uttrup-Ludwig i Emma Norsgaard (Movistar

La reVolta

Campiona	edició
Lauren Stephens (EUA)	2018
Katrine Aalerud (Noruega)	2021
Clara Koppenburg (Alemanya)	2022
Claire Steels (Anglaterra)	2023

La dada

14

ciclistes catalanes hi ha en el pilot, que estarà format per prop de 130 corredores de vint equips

Team), insígnies com la campiona olímpica Anna Kiesenhofer (Roland), i promeses com Cédrine Kerbaol (Ceratizit-WNT Pro Cycling), millor jove de l'últim Tour de França. També hi prendran part les dues primeres vencedores de la reVolta, la nord-americana Lauren Stephens (Cynisca Cycling, 2018) i la danesa Katrine Aalerud (Movistar Team, 2021).

Tres etapes variades

La prova arrenca avui amb una etapa de mitja muntanya de 100,6 quilòmetres amb sortida i arribada a Manresa, amb 1.500 metres de desnivell acumulat. Les principals dificultats són els ports puntable del coll de Pinós i el coll de Cal Pallarès (3a categoria), juntament amb un terreny trencacames a la part central del recorregut. La cursa tindrà un repte d'alta muntanya que s'espera decisiu en la segona etapa de demà. Amb sortida en una altra seu històrica com la Seu d'Urgell, l'etapa comptarà amb 95,7 quilòmetres de recorregut i dos ports de primera categoria, l'exigent Collada de Toses i l'arribada en altura de la Molina, que acollirà la meta. Barcelona no podia faltar com a gran protagonista de la Volta, i serà la seu de l'arribada d'una etapa final amb sortida des de Molins de Rei i tindrà 86,6 quilòmetres.

TENNIS

Èxit dels tennis català en el Campionat d'Espanya de Veterans

Ha finalitzat el Campionat d'Espanya de Veterans Individual i Dobles que, per primera vegada, s'ha disputat en dues seus per l'alt nombre de participants, amb més de 850 jugadors i jugadores.

El Club Tennis Llafranc i el Club Tennis d'Aro han estat la seu d'aquest campionat, que ha repartit una cinquantena de títols entre totes les categories, amb edats compreses entre els 30 i més de 90 anys.

El tennis català en totes les finals

Un any més el Tennis Català ha estat ben present en totes les finals. En la prova +30, David Biosca va superar a Roger Ordeig per 7/5 6/3. Joan Manel Cardona i Cristina Fontelles es van quedar a les portes del títol del +40 en caure contra Ignacio Vicente i Francisca Sintès, respectivament.

En el +45, Gisela Riera es va proclamar campiona després de derrotar a Natalia Ramundo per 6/0 6/2. Menys sort va tenir David Cortés, que va cedir davant Francisco Javier Martínez Baena per 6/0 7/6. Sí que es va endur el títol Jordi Mas en el +50.

En aquest cas, va superar a Manuel Ortiz per un clar 6/1 6/3. Marta Homedes va ser la guanyadora del +55, en vèncer



a Virginia Galán per 6/0 6/2. En canvi, Carlos Homedes no va poder imposar-se a Jorge Tagliaferro, amb un doble 6/3.

En el +60, també hi va haver doble representació catalana, però amb sort diversa. Francisco García López es va desfer de Pablo Semprún (6/3 6/4), mentre que Magda Gual no va poder superar a Ana Almansa (6/2 6/4). Narcís Carbó va ser el guanyador del +65, en superar a Javier Molina en el súper tie-break (0/6 6/2 14/12).

En la prova +70 femenina, hi va haver final catalana. Rosa Maria Togores es va endur el duel davant Ángela Díaz Antona (6/0 6/2). Sixte Cambra

no va poder imposar-se a Ramón Martín-Sanz en un partit molt ajustat, per 6/4 3/6 10/7. En l'altre final que enfrontava a dos tennistes catalans, Sebastián Hidalgo i Juan A. Sánchez Bartol, va ser el primer el que es va proclamar campió del +70 (6/3 6/1).

Julia Corral va ser finalista de la mateixa prova en perdre contra Leticia Herrera en el súper tie-break (6/4 4/6 10/7). Francisco Las Heras, en el +85, i Jaime Furió, en el +90, també es van quedar a les portes del títol. Van perdre contra Félix Candela (6/2 6/4) i Francisco Revert (6/4 4/6 10/4), respectivament.

VOLEIBOL

Coronats els campions de Catalunya de les 'Finals de Campions'

Emoció, molta emoció, en els partits disputats a les 'Finals de Campions', realitzades en el Pavelló Ausoneta de Vic. Un total de vuit enfrontaments disputats varen servir per a conèixer els nous Campions de Catalunya de categories que van des de les infantils fins a les sèniors.

Les primeres finals, on s'enfrontaven els primers classificats del Grup de Promoció de la 2ª Divisió Infantil, tant femenina com masculina, no varen defraudar. En el bàndol masculí, el CV Sant Martí ha hagut de suar, i molt, per superar a l'AE Vòlei Manresa, finalitzant l'encontre amb un 2-3 que s'ha decidit per la mínima. Major superioritat ha tingut el DSV CV Sant Cugat Negre, que s'ha desfet de l'Escola Elisabeth per 0-3 i s'ha proclamat Campió de Catalunya.

Pel que fa a la categoria Júnior, en la branca masculina, el CV Sant Pere i Sant Pau s'ha desfet del CV Arenys per 3-0 en un encontre trepidant, mentre que el Barça CVB Blau superava per 1-3 al DSV CV Sant Cugat 'B' després d'un principi de remuntada per part del conjunt sancugatenc.

Finalment, a la branca sènior, a la Tercera Divisió Sènior Femenina, el Club Joven-



Vic, seu dels partits dels quals van sortir els nous campions de Catalunya

tut Les Corts es refeia d'un 2-0 en contra i remuntava davant el CV Premià de Mar, posant el 2-3 final en el marcador i coronant-se campiones. D'altra banda, en categoria masculina, el Màgic Vòlei Viladecans s'enduia l'encontre per 3-1 davant el CEV L'Hospitalet després de tancar, per la mínima,

un tercer set que posava terra pel mig a les aspiracions de l'equip hospitaletenc.

Culminaven una gran diada de voleibol els equips capdavaners de la 2ª Divisió Sènior. En la branca masculina, el CN Terrassa va superar en el desempat al CV Parc Farners, en un encontre que va superar els 31 punts en dos dels cinc sets disputats. Amb el mateix marcador va finalitzar el matx de la categoria femenina, on el Vòlei Sant Esteve superava per 3-2 al CV Alella després de dur una rendida de 2-0 i veure's sorprès per l'equip rival, que va tenir la victòria final ben a prop.

BITLLES CATALANES

Lourdes Adell i Joan Lleixà guanyen el Circuit de Parelles Mixtes

La parella formada per Lourdes Adell, de Masdenverge, i Joan Lleixà de la Galera, es van proclamar campions de la segona edició del Circuit de Parelles Mixtes de bitlles catalanes.

Ambdós es van imposar en la gran final a la parella del Oliu, Mariona Trullols i José Luis Carnerero. La parella del Montsià va fer una gran partida (80 punts), i no va donar cap opció als del Solsonès. El tercer

lloc va ser per la parella formada per Vicky Castell i Nil Solà, de la Galera, que va derrotar en l'enfrontament per la tercera i quarta posició a Fina García i Ramon Piñol de Colobrers.

La jornada final d'aquesta




competició es va celebrar a les pistes de bitlles de Sant Llorenç Savall (Vallès Occidental), organitzada pel Club de Bitlles Sant Llorenç la Mola. En ella hi van participar 12 parelles, que havien aconseguit arribar a la final gràcies a les puntuacions aconseguides en les tres jornades de classificació. Tota la matinal va ser molt emocionant, ja que la competició es disputa en enfrontaments directes entre les parelles, que juguen les seves partides amb el Sistema Baker (la partida es juga entre els dos bitllaires, alternant les tirades, ara un ara l'altre).



El meu cos, el meu planeta

CLUBS EUROFITNESS

euromfitness.com





PEL CARRIL DEL MIG

Toni Romero Estanyol

El preu de no ser com el Madrid

Independentment de si guanya o no –i ara guanya– s'ha d'admetre que el model d'emperador de Florentino Pérez ajunta el millor de dos mons: el múscul econòmic d'una societat anònima i la capacitat de complementar-lo amb aportacions provinents d'adhesions inquebrantables de les que pul-lulen per la llotja del Bernabéu. Formalment, el Madrid no és una SA, però opera com si ho fos: amb els estatuts convenientment modificats per Pérez, a veure qui és prou ric i insensat per discutir res a l'ésser superior mentre ell no decideixi vendre, és a dir, no presentar-se a la reelecció. I pel que fa a les adhesions, la comparació dels últims dies és sagrant: mentre Díaz Ayuso amplia la discrecionalitat fiscal fins al dúmping per aprovar una ja dita *lleí Mbappé* –per analogia amb aquella *lleí Beckham* és fàcil saber que l'únic que pretén és que la nova estrella del Madrid i les que hagin de venir paguin menys– els veïns del Camp Nou estan tips de les molèsties de les obres i ben legítimament han aconseguit que les màquines s'aturin a les 8 del vespre i els treballadors se'n vagin a casa a les 10. Que, saltant al terreny de les condicions laborals, només faltaria...

Són naps i són cols, d'acord. Però mentre el resultat és que a Madrid s'imposa la llibertat i la igualtat que proclama Ayuso –que els rics paguin menys que la resta, al meu diccionari es diu discriminació i no pas llibertat– aquí la conseqüència serà que el Barça no tornarà al Camp Nou a finals d'any, no podrà pressupostar el que calculava i la diferència entre l'economia de l'un i l'altre es continuarà eixamplant.

Tot i els entrebancs, dilacions i a vegades bloquejos que causa, escullo –per millorar-lo– el nostre model. El del Madrid causa repulsió perquè sublima la supremacia de les elits i elimina el control dels teòrics propietaris, els associats. El de Madrid és cosí germà de l'anterior i posa en crisi un pilar democràtic: que els electes facin de representants i actuïn en nom i defensa dels seus representats, els electors. Això no ho fa Ayuso però s'ha d'admetre que a còpia de populisme, mentides i demagògia, ho dissimula prou bé perquè no li passi factura a les urnes.

El Madrid fa anys que factura a l'engròs al Bernabéu. Va poder fer les obres en la temporada de pandèmia, mentre ningú



Pérez i Laporta, a la llotja del Bernabéu ■ JUANJO MARTÍN / EFE

podia vendre res, i va guanyar temps. Sabem que els diners no fan la felicitat, tampoc es tradueixen mimèticament en títols, però són un punt de partida necessari. La capacitat de mobilitzar l'ànim culer que té Laporta és encomiable però la realitat és que mentre el Camp Nou no facturi, mentre el deute sigui tan alt i mentre no es pugui competir en el mercat esportiu –el de futbol, i també el de bàsquet– guanyar potser se li podrà exigir a Hansi Flick però perdre no hauria de tenir les conseqüències que hem vist en els últims temps. El punt just hauria de ser admetre d'una vegada que encara poden venir anys durs però que no han de ser obstacle perquè l'enlluernadora generació del batxillerat vagi madurant i apuntali un creixement futbolístic que permeti competir cada cop més i millor pels títols. Però exigir guanyar és saltar uns quants graons, no és raonable i no hi ha bases prou sòlides per sustentar-ho.

Fa gairebé dues dècades el Barça va signar una aliança amb Unicef. Va ser un acord sense diners a canvi, però la potència de l'associació de les dues marques era tan gran que corporacions amb poca inclinació cap al futbol podien veure com una oportunitat de prestigi identificar-se amb Unicef mitjançant el Barça. En temps convulsos, d'ascens de la ultradreta, de guerres incomprensibles ben a prop d'Europa i de *fake news*, tornar a transitar amb un soci impol-lut seria un motiu de diferenciació positiva i qui sap si també de remuntada econòmica.

PILOTA AL PEU

El Madrid sempre guanya

A l'Madrid totes li ponen, deuen pensar molts aficionats al futbol que només veuen els resultats que aconsegueix temporada rere temporada. Sis Champions League en 11 cursos, una plantilla que sembla gairebé invencible i fitxatges multimilionaris –i estadi nou– quan en l'època postpandèmia tot el futbol espanyol –sí, sí, tot– passa per unes penúries que el van obligar a firmar un acord amb LaLiga i CVC, un pacte amb el diable per obtenir un *cash* que mal administrat pot suposar la desaparició fàcil de qualsevol. L'Athletic, solvent amb la seva filosofia; el Barça, un club diferent en què els socis són amos de l'entitat, i el Madrid van ser els únics que se'n van desmarcar. Els dos primers s'ho van pensar, sobretot el Barça, que veia com li podien caure diversos milions com per tapar forats i refer-se d'una gestió pèssima. En canvi el Madrid considerava que el fons d'inversió guanyaria més diners que ell i això no ho podia permetre. Perquè el Madrid sempre guanya. El Madrid és un dels primers clubs estat que juga en el seu propi estat –a l'Aràbia Saudita n'hi ha algun més. Que els fa falta una empena? Doncs l'Ajuntament privatitza sol públic perquè el Madrid en faci l'explotació en forma de pàrquing i ingressi una picossada. Que s'ha de fitxar sí o sí Mbappé? Doncs la Comunitat presidida per Ayuso fa una llei feta a mida perquè l'IRPF dels nous residents passi a ser del 20%, menys de la meitat que en altres comunitats. No tots juguem amb les mateixes regles, però el Madrid, el Madrid sempre guanya.

Joel Sebastian



EL REI DE LA RAJOLA.COM

DES DE 358€ + IVA

DES DE 189€ + IVA

DES DE 358€ + IVA

La millor col·lecció de plats de dutxa de resina

